

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravišstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 7. januarja.

Vlada je vendar odgovorila na interpelacijo gledé češkega notranjega jezika. Odgovor je tak, da ni mogel zadovoljiti tudi najzmernejšega Čeha. Ze oblika, katero si je vlada izbrala za odgovor, ni bila povsem navadna. Namestnik ni sam odgovarjal, pa tudi noben drugi vladni zastopnik, temveč je vlada poslala svojo izjavo predsedniku deželnega zbora, da jo prečita. To obliko, ki pa nikakor ni povsem primerna, je pa namestnik najbrž izbral, ker se še ni dovolj priučil češčini, da bi mogel v tem jeziku odgovarjati in se je torej bal kakih opazek z mladočeške strani. Že to samo na sebi je žalostno, da prvi uradnik v kraljevini mora iskati taci ovinkov, da mu ni treba govoriti češki. Kakor je bila dolžnost vlade, da bi bila za namestnika izbrala moža, ki ume oba deželna jezika, isto tako je tudi dolžnost namestnikova, da se nauči jezika, ki ga govori večina prebivalstva češke dežele. In sicer ni zadosti, da se to le obljubi, temveč je treba obljubo tudi držati. Visoki rod nikakor ne more namestnika odvezati te dolžnosti.

V odgovoru je vlada naštel razne naredbe, po katerih je uravnana raba jezikov pri državnih uradih. Teh naredb pa nikakor ni priložila svojemu dopisu, temveč pravi, da jih lahko poslanci poiščejo v neki knjigi, katero je izdal dr. Josip Kaserer. Vlada je milostno navela tudi dotične strani omenjene knjige. Zadnjo naredbo naj pa poslanci poiščejo v naredbenem listu pravosodnega ministerstva. Gotovo tak odgovor kaže neko preziranje deželnih poslancev, ker jim tako rekoč veli, da naj poiščejo knjigo, katere niti v deželnozborski knjižnici ni. Če namestnik kaj takega ukaže svojim podložnim uradnikom, je seveda stvar v redu, ali z zastopniki naroda češkega z zastopniki davkoplačevalcev bi se pa pač moralo malo drugače govoriti. Ta odgovor se torej ni strinjal nikakor prav z dostojnostjo parlamenta.

Ker že oblika odgovora ni bila dovoljna, tem manj je bilo pričakovati od vsebine. Mej naštetimi naredbami so nekatere, katere se nikakor ne ujemajo z ustavo. Tako pravi vlada, da velja še neka naredba iz 1852. leta, ki proglašá nemščino za notranji uradni jezik in tudi druga naredba iz baš istega leta, ki določa, da ima izključno nemščina biti notranji uradni jezik. S tem je dan jasen odgovor,

kako sodi vlada o notranjem uradnem jeziku. Staročehi sedaj vidijo, da grofa Taaffeja vlada se ne misli ozirati na češke želje.

Pravemu odgovoru glede uvedbe češkega notranjega jezika se je pa vlada še izognila. V svojem dopisu pravi, da predno se ne izvede sprava, katere se hoče vlada držati v vsem obsegu, se jezikovne uredbe pri uradih ne morejo premeniti. Ta odgovor je torej podoben nekacemu pritisku na Čeha. Vladni odgovor pa nič jasnega ne pove, kako se bodo potem uredile jezikovne stvari pri uradih, temveč le v splošnih frazah govori, da se bode oziralo na celokupnost dežele, opravičene interese obeh narodnostij in pa na interese službe. Seveda taki vladni obeti se bi dali pozneje kaj različno tolmačiti. Sploh pa ni pričakovati, da bi se vlada potem, ko bi bila sprava pod streho, še dosti ozirala na Čeha. Kaj lahko bi bilo reči: interes službe zahteva, da se ta ali oni uradni posel opravlja v nemščini, ali pa vlada ne vidi, da so češki interesi oškodovani, če se to ali ono opravlja v nemščini.

Če tudi je vlada svoje obete zavila v dvo-umne fraze, vendar je baš ta odgovor pokazal vladne težnje v vsej nagoti, kakor še malo katera izjava poprej.

Sklacevanje na naredbe izza Bachovega absolutizma na naredbe, s katerim se daje nemščini velika neopravičena prednost v državi, nam jasno kaže, da je glavni smoter sedanje vlade uzakoniti nemški državni jezik, torej isti smoter, katerega je imel Scharschmidov predlog. Namen je isti, le sredstva so druga, s katerimi se hoče doseči ta namen. Niti liberalne vlade si neso upale tako odločno izreči se za nemščino, nego se je sedanja.

Večkrat se je že govorilo, da skuša vlada Čeha pridobiti za ustavo. Je-li to res, ne vemo. Odgovor v češkem deželnem zboru bode pa javalje vladi kaj koristil v njenem prizadevanji. Kako bi se Čehi ogreli za ustavo, če se tako razlaga, da le oni členi ustave veljajo, ki Čehom neso v korist, člen 19, ki je v korist Slovanom, se pa prezira in daje večja važnost prejšnjim ministerskim naredbam, nego pa ustavni določbi. Kdo se bode potem nauduševal za ustavo, če jo gospodje na Dunaji tako teptajo z nogami. Vsak razumen nepristranski človek bi sodil, da so prejšnji zakoni in naredbe z

razglašenjem ustave zgubili veljavo, v kolikor se ne ujemajo z njo, grof Taaffe je pa po tem takem drugačnih mislij.

Hud udarec je ta odgovor za Staročehe. Vse nade stavili so na notranji uradni jezik. S priborenjem te pravice češčini upali so, da zopet ožive svojo stranko in jej pridobe zaupanje pri narodu. Ta odgovor jim je pa vzel še to poslednje upanje.

Govori se, da bode dr. Rieger v spravi komisiji spregovoril o vladnem odgovoru in predlagal, da se zahteva, da se naredbe, izdane pred ustavo, proglasé za neveljavne. Toda kaj bode vse to pomagalo. Deželni zbor vlade siliti ne more, ker za to nema potrebnih sredstev. Vsa prizadevanja dr. Riegra in vsa laskanja vladi bodo ostala brez uspeha. Naj se dr. Rieger še tako upira, s svojo izjavo je vlada popolnoma skopala grob staročeški stranki.

Naloga družih čeških politikov je pa, da dobro preudarijo, kaj jim je sedaj storiti. Položaj je jasen. Vlada je stopila z obema nogama v nemški tabor, za to se moramo uprašati, je li sploh še umestno, da jo podpiramo Slovani, ker to vendar ne gre, da bi slovanski zastopniki nemščini pomagali do veljave državnega jezika, kar je prvi in najvišji smoter grofa Taaffeja.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. januarja.

Taaffe in Nemci.

Neki oficijozni Dunajski list straši Čeha, da se bode vlada jela bolj opirati na Nemce in Poljake, ker Čehi ne podpirajo dovolj vladne politike. Nemško liberalna glasila pa na to opazajo, da Nemci ne bodo marali biti opora vladi. Čehi se pa za tako vladno stranko pač ne bodo dosti zmenili.

Češki deželni zbor

Je rešil § 17. predloge o preosnovi deželnega kulturnega sveta. Dr. Gregar je temu paragrafu ugovarjal, ker daje obema oddelkom prevelik delokrog, tako da za skupen deželni kulturni svet ni česar več ne ostaja. Na ta način se osnujeta dva deželna kulturna sveta, nemški in češki, prav po želji Nemcev, ki bi radi razdelili češko kraljevino. Pri glasovanju je bil paragraf vsprejet. Ker je več poslancev bilo pred glasovanjem ostavilo dvorano, je dr. Engel hotel, da se konstatuje sklepčnost

LISTEK.

Gledališka pisma.

III.

Izmej novosti, ki so se pojavile v zadnjem času na dramatičnem našem domačem polju, je gotovo jedna najbolj zanimivih iz ruskega prevedena drama „Naš prijatelj Njeklužev“, katero je spisal Al. J. Palm, a poslovenil Fr. Gestrin. Predstavlja se je preteklo nedeljo na našem čitalniškem odru in kakor sem že imel priliko omeniti, imela je poln uspeh. Ne bodem sicer tajil, da nekaterim izmej poslušalcev naših nikakor ni ugajal realistični duh, ki veje iz vse te moderne drame, a nasproti moram staviti faktum, da je ta drama repertoarna igra slovanskih odrov in da se je še v poslednjem času igrala, v kolikor je meni znano, v Pragi in v Zagrebu, kjer se je obdržala na repertoaru, kakor na mnogih drugih gledališčih, kar gotovo govori za njeno notranjo vrednost. Pisatelj se res ni držal starih konvencionalnih tradicij, da v drami mora se boriti junak za kako vzvišeno idejo, katera od-

seva in se vije kot rudeča nit skozi vse dejanje. Nič od tega ne opazujemo pri omenjeni drami, ako ne postavimo mestu Njekluževa morda raje Nataše za junakinjo dejanja, kajti v njej vsaj vidimo reprezentovano neko idejo, in ta je, da ljubezen ženske je tako čudna nerešena zagonetka, da je opravičen izrek, da do dna ženskega srca in njega ljubezni še ni seglo nobeno merilo. Naše občinstvo, oziroma mi vsi, ki smo tako prenapojeni s tipi in mnogokrat šablonskimi značaji nemških dramatičnih pisateljev, je seveda na prvi hip bilo nekako presenečeno videti, da ima pred saboj nekaj čisto novega, po modernem realističnem okusu z veliko spretnostjo pisano sliko iz modernega velicega sveta. Ako abstrahujemo od specifično ruskega značaja Nataše, mogla bi se igra vršiti, kjer koli bodi, kajti vsi drugi značaji so taki, kakor jih nahajamo isto tako mej vsacim drugim narodom evropskim. Pisatelj segel je v življeje, postavil je za središče svojemu delu človeka, ki uživa splošno zaupanje vseh krogov, katerega vsi nazivajo „prijatelja“, od tod naslov, ki se mi pri vsem tem ne zdi posebno srečno izbran. Naslov „Nataša“ bil bi isto tako, če ne bolj opravičen, se ve da bi potem konec moral

biti drugačen. Ta človek, ki je vzbudil v srci idealistične, po načinu ruskih devotek v gimnaziji odgojene Nataše ljubezen, katero ona sicer hoče zakrivati, ta človek razkrije se kmalu kot priprost defraudant. Prizor v drugem dejanju, v katerem se vrši njegova izpoved nasproti Nataši, ta prizor pripada mej najneverjetnejše situacije, katere je kak pisatelj si upal podati občinstvu. A v tem prizoru se baš kaže vsa ekscentričnost ruskega ženskega značaja, kateri je sad moderne odgoje, sad one odgoje, ki rode take značaje, kakor je Nataša, ki rodé tudi — nihilistovke. Vendar pa je pisatelj tudi glede tega, nam manj ali več neumljivega značaja — stvar razrešil dovoljno. Očitati so nekateri, da se v igri glorifikuje prosto zločinstvo, a temu bi oporekal — morali se popolnoma zadoščuje, zločinec dobi zaslužen kaznen, Nataša pa se v slednjem trenutku zdravi in sprevidi, da jo je ljubezen njena stavila nad prepad — kateri je ni pogoltil, ker jo je rešil zdravi razum in pa ljubezen do očeta svojega in do svojih. Da se je v celoti igralo prav dovoljno in da je občinstvo izražalo svojo zadovoljnost opetovano, to sem že omenil nedavno. Se li bode igra pri nas udomačila tudi kot repertoarna igra,

zbornice, ali deželni vrhovni maršal se na njegovo željo ni oziral. Po glasovanju je dr. Engel uležil protest proti veljavnosti glasovanja, ker je bilo prisotnih le 86 poslancev.

Gališki deželni odbor

je sklenil po deputaciji pozdraviti škofa Hryniewickiego, kateri je iztiran iz Rusije in je prišel v Lvov. Ta pozdrav bode nekaka demonstracija proti Rusiji, katere odobravati ne moremo. S takim postopanjem deželni odbor ne bode koristil niti Poljakom niti katolikom v Rusiji.

Administrativne reforme na Ogerskem.

Vlada ogerska je baje popustila misel na administrativne reforme, ali hoče vsaj vso zadevo za dolgo odložiti. Ta naloga zdi se vladi pretežka, posebno ker se niti vladni pristaši o tem uprašani zjediniti ne morejo. Opozicija bode gotovo sedaj dobila večji pogum, ko vidi, da Szapary ni kos svoji nalogi.

Vnanje države.

Nov načrt za razdelitev Turčije.

Angleški list „National Review“ piše, da pri razdelitvi Turčije mora Anglija dobiti Carigrad. Angleži so nasledniki Feničanov, Grkov in Benečanov. Avstrija naj bi dobila Solun in iz balkanskih držav naj bi se napravila zveza pod angleškim protektoratom.

Angležem bi taka razdelitev pač ugajala, toda Rusija bi se jej gotovo upirala, ravno tako tudi Francija. Sicer pa Anglija nema tolike vojne sile, da bi mogla tako razdelitev dognati.

Afera inženjerja Luckega.

Tudi Berolinski listi se bavijo s to afero. Vladna glasila mislijo, da ta zadeva se tiče samo Turčije in Rusije, drugih pa nič ne briga. Vidi se, da nemška diplomacija se ne mara utikati v to kočljivo stvar. Želja židovskih liberalcev, da bi vsa evropska diplomacija v tej zadevi se postavila proti Rusiji, se torej ne bode uresničila. Kričanje Dunajskih liberalnih glasil ne bode imelo več uspeha, kakor govori na Guidhalskem meetingu. Luckemu vse kričanje ne bode nič koristilo, kakor tudi ruskim židom ni, da so se zanje Angleži potegovali.

Anglija.

Salisbury-jeva vlada stoji zopet trdno in za to ima zahvaliti le znani pravdi, v kateri je bil Parnell močno kompromitovan. Sedanja vlada je v parlamentu imela že neznatno večino, v nekem slučaju že samo 4 glasove. Gladstone bi bil gotovo v kratkem prišel na krmilo in irsko vprašanje bi se bilo približalo rešitvi. Sedaj je pa položaj bistveno drugačen. Razpor mej Irci je Salisbury-ju pomagal zopet do veljave. Mnogi poslanci, ki so se nagibali k opoziciji, so se zopet pridružili vladi videč, da mej opozicijo ni jedinstvi. Parnell z njegovimi vernimi privrženci tudi Gladstone ne bode podpiral in zato se bode sedanja vlada še precej časa obdržala, če kak nepričakovan dogodek ne zasuje nakrat položaja.

Nemčija in Brazilija.

Ker se kaže, da je republika se v Braziliji za trdno ukoreninila, jo je priznala tudi Nemčija. Tako je skoro povsod tudi že oficijalno priznana braziljska republika. O ruskem carji se govori, da se je izjavil, da jo nikakor ne prizna; najbrž jo bode pa čez nekaj časa tudi Rusija priznala. Sicer pa ima baš Rusija tako malo posla z Brazilijo, da Brazilija ne bode pogrešala ruskega priznanja.

Ljubljanskega „Sokola“ občni zbor

bil je v soboto zvečer ob 8. uri. Udeležilo se ga je 58 članov.

Starosta Hribar pozdravi zborovalce, ime-

to nam bode pokazala prihodnost. Na vsak način se bode dala prav dobro porabiti v novem gledališču in bode na velikem odru v novi, malo v malenkostih opileni izdaji prav dobro došla in pokazalo se bode še le pri tej priliki, je li bode ugajala tudi našemu občinstvu tako, kakor drugod. Na vsak način pa sem do nasprotnega preverjenja prepričan, da se bode velik del našega občinstva zanimal zanj, kadar se bode ponavljala.

Včeraj imeli smo prvo operetno predstavo v tej sezoni, ki se je izvršila prav dobro. Pred opereto predstavljala se je prvokrat jednoaktna drama „Nad prepa dom“, češki spisal J. Vrhlicky, poslovenil J. Gornik. Drame v jednem dejanji sploh ne spadajo mej srečnejše dramatične proizvode, ker je jako težko v ozkem okviru jednega dejanja združiti vse, kar zahteva drama. Tako je tudi to delo iz početka se vleklo v ekspoziciji malo na dolgo, k sreči je pisatelj, kateremu se mora priznati, da je jako duhovit, stvar zasukal tako, da je občinstvo z izidom bilo zadovoljno. Izmej treh igralnih sil, v katerih rokah je bila vsa igra, moram pohvalno omeniti g. Boršttnik-Zvo nar je vo in g. Boršttnika, ki sta prav spretno izvrševala svoji ulogi. Škoda, da g. Danilo ni bil tako siguren, kakor

nuje brate Česnika zapisnikarjem, overovateljema dr. Stora in Rebka, skrutinatorje pa brate Kuharja, Švajgarja, Medveda, potem pa obširno govori o društvenem delovanju. Proračun se je v letu preteklem prekoračil, ker je bilo izrednih troškov, a društvo imelo je lepe uspehe. Starosta Hribar omenja potem podrobnejše posamične izlete: na Vrhniko in v Bistvo, Ravnikarjeve slavnosti na Vačah, izleta v Celje, kjer so se Sokoli odlikovali s svojo telovadbo in vzbujali pravo občudovanje. Z uspehi telovadbe bilo je jako zadovoljno občinstvo, zadovoljen pa tudi odbor. Zato se izreka zahvalo bratu Benčanu, ki je nadomestil obolelega Finka (Soglasni klici: Na zdar! Živio!) in vsem predtelovadcem. (Živeli!) Ko je starosta omenil še drugih dogodkov v preteklem letu, povabil je zborovalce, da izrazijo mestnemu zboru Ljubljanskemu zahvalo društva za brezplačno prepuščeno stavišče za „Sokolski dom“ s tem, da ustanejo s sedežev. (Se zgodi.) Potem poudarja govornik potrebo agitacijskega odseka, ki bode delal na to, da „Sokol“ dobi več članov in gmotne podpore, izreka zahvalo odbornikom, posebno pa neumornemu tajniku dr. Tekavčiču ter se naposled spomina mej letom umrlih društvenih članov. V znak sožalenja ustane zbor s sedežev.

Tajnik dr. Tekavčič poroča potem o društvenem delovanju podrobno in jako natančno. „Exceptis excipiendis“ glasilo se je izvestje njegovo tako:

Slavni občni zbor! Dragi bratje „Sokol“!

Z minolim letom potekla je „Sokolu“ 28letna doba njegovega društvenega življenja in meni, kot tajniku pripada sedaj častna naloga, poročati slavnemu zboru o vnanjem razvoju in notranji njegovi upravi tekom te dobe.

V lauskem občnem zboru, ki se je vršil dne 6. januarja bil je zopet voljen naš velezaslužni brat Ivan Hribar za starosta in na mesto brata Srečkota Nollija, ki je izjavil, da ne vsprejme več odborništv, brat dr. Karol Triller za podstarosta, sicer bili so voljeni prejšnji odborniki, le na mesto brata dr. Julija Dereani-ja, ki se je preselil iz Ljubljane in brata Frana Bruneta, ki je odklonil odborništv stopila sta brat dr. Fr. Tekavčič in brat Filip Zupančič.

V prvi odborovi seji dne 11. januarja sestavil se je potem odbor, kateri je izbral brata dr. Fr. Tekavčiča društvenim tajnikom, brata Ivana Mejača njegovim namestnikom, brata Pavla Skaleta blagajnikom in brata Frana Mulačka arhivarjem in nadzornikom telovadbe.

Prva naloga odborova bila je izvršiti sklepe zadnjega občnega zbora. — Ukrenil je torej pred vsem, da so si društveniki omislili novo društveno oblačilo — Sokolske plašče in jaz z veseljem naznanjam, da se je to zelo praktično oblačilo mej Sokoli v kratkem popolnoma udomačilo.

Sklepa občnega zbora, da bi se upeljalo tudi borenje, pa odbor ni mogel uresničiti, kajti vse njegovo prizadevanje, dobiti primeren prostor in izvežbanega učitelja, ne da bi se bila preveč obremenila društvena blagajna, bilo je brezuspešno. Borenje moralo se je torej opustiti do prihodnjega leta. —

ona dva, kar je semtertja zavleklo malo preveč dikcijo igre, ki bi pri gladkem, točnem igranju bila dosegla še bolji efekt.

Opereta „Mjesečnica“ ugajala je navzlic temu, da je od leta 1875., ko se je prvokrat predstavljala in pozneje od leta 1887. do danes ponavljala še petkrat, torej se je že sedmikrat prijavila na našem odru, občinstvu prav posebno. G. Daneševa, g. Gerbičeva in g. Nigrinova izvrševale so prav završeno svoje uloge, isto tako je popolnoma zadovoljil g. Perdan, akoravno je bil malo prehlajen, in tudi g. Bajec v poslednjem kvintetu je zadoščal. V važnejih muzikaličnih točkah je občinstvo odlikovalo dražestnega Inocenta (g. Daneševa), zvito Liziko (g. Gerbičeva) in strogo markezo (g. Nigrinova) z živahnim aplavzom, kakor so bile tudi vse druge enemble številke prav dobro in vestno študirane, za kar gre posebno priznanje g. profesorju in dirigentu Gerbiču. Orkester držal se je dobro, ako odštejemo nekatere male negotovosti. Občinstvo izreklo je svojo zadovoljnost z vstrajnim konečnim aplavzom, ter želi kmalu zopet videti kako opereto na našem odru.

J. Noll.

Z velikim ponosom pa je izvršil odbor tretji in najvažnejši sklep zadnjega občnega zbora, ko je po posebnem odposlanstvu izročil novo izvoljenemu častnemu članu bratu Pavlu Drašlerju častno diplomu. Načelnik deputacije brat starosta naprosil je slavljenja v svojem nagovoru, da naj vsprejme to imenovanje kot izraz odkritosrčne hvaležnosti za usluge, ki si jih je pridobil kot jeden prvih društvenih ustanovnikov in prvoboriteljev Sokolske ideje. Svoje upravne naloge izvrševal je odbor v rednih sejah, katerih je bilo skupaj 14. — Nujnejše stvari reševale so se potom okrožnic.

Že v prvi svoji seji pečati se je bilo odboru z jako neprijetno zadevo. Bilo mu je braniti društveno čast proti neosnovanemu napadu na njegovo državi in presvetlemu cesarju udano mišljenje ter se mu je, kakor v obče vsem slovenskim sokolskim društvom, očitala nelojalnost. — Kakor Vam znano, zgodilo se je to v šte. 2. v Gorici izhajajočega slovenskega lista „Soča“ z dné 10. januarja 1890 l. — Tako podlega grdenja društvene časti odbor ni mogel mirno prenašati. Vzajemno z drugimi sokolskimi društvi zavrnil je v posebni, v raznih slovenskih listih objavljeni izjavi, omenjeni napad ter javno protestoval proti takemu neosnovanemu sumničenju. Uverjen sem, da bode slavni občni zbor popolnoma odobral odborovo postopanje. (Živio! Na zdar!)

Pri občnem zboru voljeni pomnoženi odbor za predpustno maškarado pričel je takoj svoje delovanje ter si vestno prizadeval ohraniti jej stari sijaj. —

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) so nabrale te dni častite upraviteljice Tržaške ženske podružnice 190 gld. Razun tega so imele pri zabavnem večeru 21. decembra in pri svoji božičnici 96 gld. čistiga dohodka. In, če še omenjamo, da je njihova podružniška letnina za 1890 znašala 94 goldinarjev. — označili smo požrtovalno stališče, ki je zavzema vselej domorodno Tržaško ženstvo. — Ko bodo brale Slovenke na okrog ta zadnja naša 3 poročila o ženskem domoljubnem delovanju v mali Litiji, v veči Gorici ter v velikem Trstu, upamo, da ne bodo odložile teh časniških vestí brez najtrdnjega sklepa — tudi postati dokajanske Slovenke, kot so naše Litijke, naše Goričanke ter te unete bivalke našega Trsta.

— (Ljubljanskega „Sokola“ občni zbor) izvolil je z vsklikom in mej naudušenimi živiklici g. Ivana Hribarja zopet starosta. Dalje so bili izvoljeni gg. Dr. Karol Triller s 54 glasovi podstarosta, odborniki: dr. Fran Tekavčič s 53, Pavel Skale s 57, F. Mulaček s 55, Mejač s 45, Josip Nollis 47, Ferko Kersnik s 45, Franjo Hribar s 30 glasovi.

— (Popravek — kali?) Gospod Fran Kaube, gostilničar v čitalnici Ljubljanski, bi se rad čital tiskanega v našem listu. Zato poslal nam je menda glede poslednjega „Nedeljskega pisma“ popravek, ki pa nikakor ni sestavljen v zmislu §. 19. tisk. zak. Mi bi torej o tem popravku lahko popolnoma molčali, a resnici na ljubo objavimo, da g. Kaube kot občevalni jezik

Kovačev Peter.

Spisal Sevnican.

(Konec.)

Peter mirno poklekne in znova se počne mučno šibanje. Ko Fakin konča to drugo šibanje, Peter zopet ustane, srajca mu je bila rdeča krvi, toda ni promenil okraza.

„Poljubi gospodu župniku roko“, vелеva mu učitelj z nova.

„Ne bodem je poljubil“, vsklikne Peter z občudovanja vredno odločnostjo, „in če me ubijete, ne poljubim je!“

„No čakaj, zlobni dečko!“ deje župnik, poln svete jeze, „ti se ne daš poboljšati“. „Dami ne pokvariš ostalih učencev, te izključim danes iz šole.“

„Dobro!“ pravi Peter, ki je vedel, da ga bode njegov surovi oče na polu ubil, ko pride domov s tako žalostno vestjo.

Naposled nas je gospod župnik nagovoril prav spodbudno in nam pripovedoval nekaj o trdovratnih grešnikih, akopram vsi skupe nismo vedeli, kaj je trdovraten grešnik. Potem odide, mi pa tudi kmalu za njim.

„Ne srdi se, Peter!“ kličem mu solznih oči, „jaz sem kriv vsemu!“ Ko bi ne bili igrali vojakov

nizapisal „deutsch-slovenisch“, ampak „deutsch und slovenisch“. Naš listkar prezrl je bil usodepolno besedo „und“ in zato smo dobili na vrat popravek, ki jasno priča, da gospod Kaube ni čital niti pouka o ljudskem štetju, niti pomislil, kaj je njegova dolžnost kot gostilničar čitalnici Ljubljanski. Zato naj gosp. Kaube za svoj popravek sam „gor gleda“.

— (V Zagrebu) nabral je za „Mir“ dr. C. 12 gld.; dali so: dr. Iv. Kosirnik 1 gld.; Fr. Kuralt 1 gld.; prof. Magdič 1 gld.; prof. Stožir 1 gld.; dr. Vidrič 3 gld., dr. Celestin 5 gld.

— (Slovensko gledališče.) Včeranja slovenska predstava bila je dobro obiskana. Obširneje o njej govorimo na drugem mestu.

— (Včerašnji dan) bil je za Ljubljano zgodovinski dan. Včeraj preteklo je namreč sedemdeset let, odkar se je sešel leta 1821. slavni Ljubljanski kongres.

— (Klub slovenskih biciklistov) priredi v soboto, 17. t. m. v dvorani Ljubljanske čitalnice društveno besedo z jako zanimivim vsporedom in s plesom. Pri besedi sodeloval bode iz posebne prijaznosti naš obče znani slavček, gospod I. Meden. Vabila k tej veselici začela se bodo koncem tega tedna razpošiljavati; pristop dovoljen bode samo vabljenim.

— (Ogenj.) Preteklo noč ob 3/4 1. uro naznanila sta dva strela z Grada ogenj na Poljanah. Gorelo je poslopje živinozdravnišnice in je pogorela skoro vsa streha, pod katero je bilo spravljeno mnogo sena in slame. Kar je bilo v kovačnici in drugih prostorih se je vse otelo. Gasilno društvo Ljubljansko pod vodstvom stotnika Doberleta bilo je takoj na mestu, a opraviti je imelo skoro do 5. ure zjutraj, da je ogenj pogasilo. Živinozdravnišnično poslopje je lastnina c. kr. kmetijske družbe in je bilo zavarovano. Pred kakimi 25. leti pogorelo je bilo pri belem dnevu. Praviijo, da se je kak potepuh spravljal skrivaj na slamo in s smodko zanetil ogenj.

— (Svoboda tiska na Hrvatskem.) Hrvatski opozicijski listi prijavljajo izkaze o kaznih in globah, na katere so bili obsojeni njih uredniki posebej v poslednjem času, ko je pritisek zelo hud. Nadejamo se, da bode hrvatsko novinarstvo prestalo tudi ta najnoveji vihar, kakor je že prestalo mnogo drugih.

— (Vreme.) V soboto je začelo snežiti in o polnoči bil je novi sneg že čez gleženj. Včeraj in danes skoro brez prestanka sneži. Snega imamo sedaj že jako veliko in izvestno bode promet majske zadržan. Razni vlaki imeli so zamude.

— (Padlevski v Kranji.) Dne 2. t. m. došla je v gorenjsko metropolo vest, da se znani morilec ruskega generala Seliverstova, ubežni Padlevski, klati po Kranji in okolici. Popisali so ga bili kot moža visoke rasti s plavo brado. Na „Stari pošti“ so se baš pogovarjali o tej novici, ko ustopi velik mož s plavo brado in poprosi vbogajme. Ko odide, prepričan je bil zlasti g. P., ki se je v tacih slučajih že večkrat odlikoval, da to ni nihče drugi, nego

Padlevski. Torej, hajd za njim. G. P. in še drug gospod planeta za neznanecem, ki izgine v g. P. Mayerja ml. gostilni. Gospod P. skoči po orožnike, drug gospod pa straži pred gostilno na Padlevskega. Čez nekaj časa pride veliki mož s plavo brado iz gostilne. Na straži stoječi gospod ga ustavi, da naj se izkaže, sicer ne bode odšel. A dozdevni Padlevski se ne zmeni, marveč jo odkuri z nekim tovarišem po cesti proti Tržiču, omenjeni gospod pa za njim. V novem drevoredu se Padlevski zdajci obrne in zapreti zasledujočemu ga gospodu, da ga bode z revolverjem ustrelil, ako ga ne pusti v miru. A tudi zasledujoči gospod dvigne roko z revolverjem. Streljal ni nobeden, ker sta oba, kakor se je pozneje pokazalo, drug drugemu pretela — s k lju č e m. Mej tem nekrvavim prizorom dojdeta dva žandarma, katerih jeden takoj Padlevskemu nastavi bajonet na prsi. Odvedeta ga v bližnjo krčmo, kjer se Padlevski izkaže, da je — kuhar brez službe. In tako sta se omenjena dva pogumna Kranjčana obrisala za 500 cekinov, razpisanih na Padlevskega glavo.

— (Novi srebrni goldinarji,) ki so se izdali z novim letom v promet, so nekoliko manjši in bolj lahki od starih, ker so kovani od boljšega srebra.

— (V društveni odbor „Narodne čitalnice“ v Kranji) za leto 1891. izvoljeni so sledeči gg.: Predsednik: Viktor Globočnik, c. kr. notar, podpredsednik: Vinko Majdič, trgovec, tajnik: Josip Kušar, odvet. kandidat, blagajnik: Metod Pirč, trgovec, knjižničar: Avgust Drukar, notarski kandidat, ekonom: Ivan Pezdich, učitelj, odbornik: Ferdinand Sajovic, trgovec.

— (Slovensko bralno društvo v Kranji) priredi tekom letošnjega predpusta dve plesni veselici; namreč dne 1. svečana sijajen ples, pustno nedeljo pa maskarado.

— (Narodno bralno društvo v Šmarji pod Ljubljano) imelo je svoj šesti občni zbor dne 28. decembra. Udeležilo se ga je precejšnje število družtenikov. Za tekoče leto bili so naslednji gospodje voljeni v odbor z vslikom: Borštnik Ivan predsednikom, Perčič Josip podpredsednikom, Smrekar Anton tajnikom, Pokoren Fran knjižničarjem, Babšek Ivan blagajnikom, Potokar Fran, Frbežar Fran, Krištof Ivan, odborniki, Zorman Ivan in Sima Jakob, pregledovalci računov. Društvo šteje 64 udov ter ima na razpolaganje 12 časopisov in 158 knjig. Društvo priredi veselico dne 2. februarja popoldne.

— (Vabilo:) „Ormoško okrajno učiteljsko društvo“ ima v četrtek 15. januarja 1891. ob 11. uri dopoldne v Ormoški šoli svoj letni glavni zbor. Dnevni red: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Letno poročilo tajnika. 4. Letno poročilo blagajnika. 5. Volitve: a) odbora za l. 1891, b) pevovodje, c) delegatov za letošnje zborovanje „Zaveze“. 6. Nasveti. K prav obilni udeležbi vabi najljubneje odbor.

❧ Jutri Jour-fixe. ❧

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 6. januarja. „Videlo“ javlja, da je kralj Aleksander od Milana dobil brzojavno dovoljenje, da sme o božičnih praznikih obiskati svojo mater.

Carigrad 6. januarja. Grško-pravoslavne cerkve so se danes zjutraj zopet otvorile.

Pariz 6. januarja. Vojvoda Nikolaj Leuchtenberški danes popoldne umrl.

London 6. januarja. Parnell odpotoval v spremstvu več irskih poslancev v Boulogne, kjer bodo zopet pogajanja z O'Brienom.

Dunaj 7. januarja. V deželnem zboru so protisemitje predlagali: Vlada se pozivlje, da se krošnjarstvo na Dunaji popolnoma odpravi. — Deželni zbor odklonil Verganija predlog, da bi se za deželni zbor uvelo proporcionalno zastopstvo v volilnih kurijah. — Deželni zbor odobril z 29 proti 27 glasom sklep: Pozdravlja se gospodarstveno približanje k Nemčiji kot zaželena popolnitev prijateljskih političkih razmer ter izraža se pričakovanje, da bodeta vlada in državni zbor pri dotičnih pogajanjih z Nemčijo in z Ogersko skrbno čuvala obrtne razmere glede preskrbovanja Dolenjo-Avstrijske in nadomestilo našla na vzhodu, v kolikor bi vsled tega konkurenčne razmere postale težavne.

Cuxhafen 7. januarja. Luka zastavljena z ledenimi gorami, ki so na dolnji Lahi do 20 čevljev visoke. Veliko nezgod na ladijah. Ladje, ki sicer lomijo led, ne morejo proreti.

Razne vesti.

* (Vojvoda Lauenburški.) Bivši kancelar v Berolinskem dvornem koledarji ni naveden kot vojvoda Lauenburški, temveč kot knez Bismarck, in je le zraven pristavljeno pruski „vojvoda Lauenburški dano v Berolinu dne 20. marca 1890.“ Če je vojvodski naslov deden ne moremo posneti, dočim je odločno omenjeno, da podeduje knežev naslov najstarejši sin in da je ta naslov združen s posestvom dveh kneževih grajšin. Časniki sklepajo, da vojvodski naslov se ne bode dal podedovati. Neki nemški list ve povedati, da treba izdelati diplomu, da se naslov more podedovati. Leta 1871., ko je bil Bismarck imenovan knezom, je cesar iz lastne blagajnice plačal stroške za diplomu. Za vojvodsko diplomu bi pa moral Bismarck še prositi in sam plačati stroške, kar pa dosedaj še ni storil.

* (Ločitve zakonov) se v Berolinu hitro množe. Sodišča imajo polno delo s takimi pravnimi. Ločitve zakonov pa neso navadno mej delavci, temveč mej srednjimi in boljšimi stanovi, kar kaže, da njim ni uboštvo povod.

* (Poroke na vojnih ladijah.) Angleški podložniki, živeči v inozemstvu, so imeli navado, da so se hodili poročat na angleške vojne ladje, ker je potem poroka imela isto veljavo, kakor bi se bile sklenile na angleški zemlji. Sedaj je pa admiraliteta prepovedala take poroke, iz kakšga vzroka, ni povedano.

* (Slon zmrazil.) Lani je abesinski kralj italijanskemu kralju podaril velicega slona. Kralj je podaril slona mestu Catanii na Siciliji, katero že ima od najstarejših časov slona v grbu. Dne 23. m. m. je pa ta slon poginil zaradi prevelikega mraza.

in roparjev ne, popravim urno, stara mamica je kriva nesreči, ki bi ne bila postala ne ne v srečkanji tiči uzrok, da bi bil ti izžreban za vojaka namesto roparja . . .

„Pomiri se vender, kaj še treba besedi“ deje Peter resno, jaz sam sem kriv, toda ukral nisem ničesar!“ Ni li res da ne?“ Nikakor bi ne zamogel krasti. Bog pričaj, da nisem tat!“

„Peter! Peter!“ zaupijem, zagrlivši ga okrog vratu, „bodi mi prijatelj, vedno moj prijatelj!“ „Dobro!“ je dejal in šel domov.

Peter odsle ni več zahajal v šolo, toda k meni je čisto prišel, in jaz sem bil ponosen njegovega prijateljstva, kajti čutil sem in preverjen sem bil, da so mu storili krivico, da je bil najblažja duša na svetu.

Nekaj mesecev posle je bil moj oče prameščen v drugo mesto. Mati, sestra in jaz smo se peljali na vozu za njim. Sedel sem poleg kočijaža, držal na kolenih svojega rumenokljunastega kosa v lepo urejeni kletki in mali leseni plug, kateri je Peter lično izrezljal in podaril mi v spomin. Žalosten sem bil, in srce me je bolelo, ko sem se poslavljaj od prijatelja lepe mladostne dobe, ki je tako skrbno in vestno gojil čuvstvo prijateljske ljubezni.

Voz je oddrdral in Peter je dolgo časa tekkel

poleg njega. Konečno zapustil me je poslednji mojih tovarišev, ki so spremljali moj odhod skozi trg.

Iz dalje mi je še mahal s svojo kapico v slovo in izginil naposled.

Čas je potekal, minolo je mnogo let, minola ž njimi blažestna doba neskrbnega mladoletja, in usode klic me je pozval iz cvetja mladosti v šumeči svet. In ko sem v novo pohodil trg. S., takrat bil sem že zrel mož.

Najprvo sem poprašal po Petru,

„Peter, je prevzel po očetovi smrti kovačnico in sedaj je vrl, spoštovan mož!“ rekalo se mi je v obče.

„Saj sem vedel, dejal sem radostno pri sebi, saj sem vedel, da je bil moj prijatelj poštena duša.“ Nemudoma odidem v znano mi kovačnico.

V Petru sem zrl sedaj postavnega moža. Gosta črna brada mu je oklepala obraz; izpod visokega čela sta še vedno verno in pošteno sijali modri očesi. Jaz sem ga mahom spoznal. Bil je ves zamišljen v delo, ko ustopim v kovačnico.

„Peter!“ zakličem mu radostno vzbujen. „Ali več ne poznaš svojega stotnika?“

„Ah, vi ste K—ev F—n— torej se še spominjate“

Beseda mu je obtičala na jeziku, obrisal se je s savajim rokavom po obrazu in vrgši kladivo v kot, podal mi korenjaško desnico.

„Peter, kaj me bodeš vikal, tikaj me!“

„To ne gre“. Pomnite, preteklo je že skoro 20 let od tistega časa, ko sem bil jaz vaš tambur, sedaj sem ubogi kovač, a vi ste oficir.

„Peter, mej nama ne bodi razločka gledestanu; jaz sodim vse ljudi jedino samo po njihovi notrajnosti, po plemenitosti srca in mej tisoč nežnimi in mehki rokami in ročicami, ki sem je stiskal v življenji, jih morda ni petdeset, da bi bile vredne tvoje žuljave, poštene desnice.“

Na to me je vedel v sobo in pokazal svojo lepo mlado ženo, ki je ljubeče pritiskala na prsi rumenolasega sinčka.

„Si li srečen Peter?“

Molče je pokazal na ženo in otroka; oko pa mu je porosilo s solzo radostnega veselja.

Skrivè sem mu zavidal tiho srečo.

Oni dan, kateri sem prebil v tej tihi hišici, polni zadovoljstva in sreče, mi vzbuja najslajše spomine.

Opoldne povabil me je Peter na obed. Mladi sinko mu, se mi je vspenjal po kolenih, ter igral se s svetlimi gumbi.

Oj, ne bil bi zamenil ta dan preprostega kosila s knežjim obedom! —

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanju slasti, napenjanju, tiščanju v želodcu in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatlica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetti A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (55-17)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

„Dijaški kuhinji“ v Celji

darovali so nadalje v času od 24. julija do konca leta 1890. sledeči gospodje podporniki:

Jož. Muha, župnik v Skomru	2 gld. — kr.
Presečnik Grega, kapelan v Braslovcah	3 „ — „
Dr. Miroslav Babnik, odvetnik	5 „ — „
Lovro Baš, c. kr. notar	5 „ — „
M. Zavodlaj, c. kr. profesor	5 „ — „
A. Kosi, c. kr. profesor	1 „ — „
J. Krušic, c. kr. profesor	5 „ — „
J. Detiček, c. kr. notar	5 „ — „
J. Krančič, mestni kapelan	1 „ — „
T. Wajda, c. kr. okrajni tajnik	1 „ — „
Boštjan Kregar, učitelj	1 „ — „
Dr. J. Vrečko, odvetnik	1 „ — „
L. Vehovar, not. kandidat (vsi v Celji)	1 „ — „
Tomanič Janez	4 „ — „
Spindler Anton, c. kr. zemlj. knjigovodja	1 „ — „
Nadalje je g. Spindler poslal od sledečih gospodov nabrane zneske:	
Dr. Gvidon Srebre	5 „ — „
Dr. Fran Firbas	3 „ — „
Dr. M. Schmirmaul	3 „ — „
Mat. Stoklas	2 „ — „
J. Dekortl, kapelan	2 „ — „
Ivan Munda	2 „ — „
Jos. Šetine, odvetniški koncipijent	1 „ — „
Jos. Agreš	1 „ — „
Leop. Schwentner, trgovec	1 „ — „
And. Leyak (vsi v Brežicah)	1 „ — „
Alojzij Šijanec, župnik v Negovi	2 „ — „
Jarnej Voh, župnik v Šmartnem v Rožni dolini	3 „ — „
Govedič Ivan, župnik v Šoštanju	5 „ — „
Dr. Weingerl v Krapinskih toplicah	5 „ — „
Gabere Martin, kapelan pri sv. Križi	5 „ — „
J. Javornik, tajnik v Šmarji	1 „ — „
Gosp. Simon Wutt, c. kr. davk. pristav v Šmarji, poslal je od sledečih nabrane vsote:	
Ivan Martin, kanonik	1 „ — „
Stabac Jarnej, kapelan	— „ 50 „
Rotner Janez	— „ 50 „
Skaza Fran, veleposestnik	3 „ — „
Anderluh Janez, okrajni načelnik	1 „ — „
Tančič H., posestnik	1 „ — „
Lešnik Iv., trgovec	1 „ — „
Andrinek Fran, mesar	1 „ — „
Jagodič Karol, veleposestnik	1 „ — „
Kraus Karol, posestnik	1 „ — „
Vičar Alojzij	— „ 30 „
Čuješ Vinko	— „ 20 „
Tančič Rudolf	— „ 50 „

(Konec prih.)

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 —	Špeh povojen, kgr.	66
Rež, „	5 20	Surovo maslo, „	70
Ječmen, „	5 36	Jajce, jedno, „	3 1/2
Oves, „	3 25	Mleko, liter	8
Ajda, „	5 20	Goveje meso, kgr.	60
Proso, „	4 71	Telečje	60
Koruza, „	5 20	Svinjsko	54
Krompir, „	2 41	Koštrunovo	40
Leča, „	12 —	Pišanec	55
Grah, „	14 —	Golob	18
Fižol, „	8 —	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo, kgr.	— 88	Slama	1 78
Mast, „	— 66	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen	— 50	„ mehka, 4 „	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. jan.	7. zjutraj.	733.7 mm.	— 11.6° C	sl. zah.	obl.	16.60 mm.
	2. popol.	730.1 mm.	— 5.4° C	sl. zah.	snež.	
	9. zvečer	729.1 mm.	— 5.0° C	sl. zah.	snež.	
6. jan.	7. zjutraj.	729.3 mm.	— 4.0° C	brezv.	obl.	3 10 mm.
	2. popol.	730.3 mm.	— 3.0° C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	731.7 mm.	— 5.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura — 7.3° in 4.1°, za 4.5° in 1.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.20	90.25
Srebrna renta	90.20	90.40
Zlata renta	107.50	107.50
5% marena renta	103.25	103.40
Akcije narodne banke	993.00	993.00
Kreditne akcije	306.50	306.50
London	113.65	113.90
Srebro	—	—
Napol.	904	905 1/2
C. kr. cekini	5.36	5.39
Nemške marke	55.52 1/2	55.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177 50
Ogerska zlata renta 4%	102	70
Ogerska papirna renta 5%	100	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	165 20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blodne duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pri

Jakobu Zalazniku

na Starem trgu h. št. 21

vsak dan sveži

(970-3)

pustni krofi.

Notarskega kandidata

z najmanj jednoletno prakso, eventualno izurjenega

koncipijenta

brez legalne prakse vsprejemem pod ugodnimi pogoji z nastopom službe do 15. februarja, najdalje do 1. marca 1891. Ponudbe z dokazi o dosedanjem službovanju in zahtevami gledé plače naj se mi takoj dološijo.

Dr. Jurij Pučko,

c. kr. notar na Krškem.

(8-1)

V sredo 7. in v četrtek 8. januarja t. l.

na mnogostransko zahtevanje

2 zadnji predstavi v Ljubljani

v hotelu „Pri Maliči“

v vrtne salonu z restavracijo

Liliputanci

in

slikar brez rok

združeno s

koncertno soarejo.

Ustopenina 40 kr.

Začetek ob 8. uri.

Mize se lahko prihranijo.

(6)

Tujci:

6. januarja.

Pri Maliči: Terpotie iz Trbovelj. — Bichler iz Velikoveca. — Bamberg, Silberstein iz Berolina. — Pupis iz Ajdovščine. — Polaček iz Dunaja.

Pri Slonu: Eisler iz Kanize. — Tschepar iz Dunaja.

Pri južnem kolodvoru: Jankovič iz Celovca. — Teruzzi, Cozio iz Trsta.

Umrli so:

4. januarja: Terezija Šušteršič, hišna posestnica, 72 let, Kurja vas št. 8, za kapjo.

Zahvala.

Pokojni moj mož gospod Fran Zangger bil je pri

zavarovalni družbi za življenje

„THE GRESHAM“ v Londonu

zavarovan za pet tisoč goldinarjev.

Glavni zastopnik v Ljubljani g. Guido Zeschko je takoj zavarovano vsoto brez vsacega odtegljeja izplačal, torej se čutim dolžno, javno izrekat najbrežnejšo zahvalo „THE GRESHAM“ in ta zavod slednjemu priporočati, posebno onim, ki si hočejo zagotoviti bodočnost rodbine svoje.

V Celji, dne 30. decembra 1890.

Marija Zangger,
trgovčeva vdova.

(7)

Deček

iz dobre rodbine vsprejme se takoj pod ugodnimi pogoji v prodajalnico z mešaním blagom. — Več se izve pri J. Modic-u v Novi vasi pri Rakeku.

(9-1)

Denarna posojila

posredujejo se povračila zmožnim osebam diskretno proti akceptu ali pa dolžnemu pismu, po zmernih obrestih, povračljiva v malih obrokih.

(698-14)

Vprašanja z 2 markama za odgovor na Agenturo v Budimpešti, Karlsring 13, II. nadstropje 44.

Izvirno

Plzensko pivo

(slavno znano zimsko pivo)

iz meščanske pivovarne v Plznu v sodih in steklenicah

priporoča udano

F. SCHEDIWIY

glavna zaloga mešč. pivovarne v Plznu

Gradec, Annenstrasse 19.

Telefon 246.

(932-6)

Dorsch-evo

olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvežejše in najuplaviteljše vrste medicinskega olja iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah 1 gld.

(793-21)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pism je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(471) **Melding-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v največji velikosti po 60 Kr. zahtevaj izrečno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovcem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Memner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(926-2)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.